

## Arrest

nr. 190 154 van 28 juli 2017  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X  
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9<sup>ter</sup> van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 augustus 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. VIDICK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten.

Op 14 september 2010 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 19 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag van 14 september 2010 ontvankelijk wordt verklaard.

Op 18 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de beslissing waarbij de aanvraag van 14 september 2010 ongegrond wordt verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing die op 24 juli 2013 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven als volgt luiden:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.09.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:*

*T.(...) A.(...) G.(...) (R.R.: (...))*

*nationaliteit: Nigeria*

*geboren te K. op 20.03.1975*

*adres: (...)*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 19.01.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.*

*Reden(en):*

*Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.*

*Er worden medische elementen aangehaald voor T.(...), A.(...) G.(...). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 14.03.2013 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde elementen niet weerhouden konden worden.*

*Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.*

*Derhalve*

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*

*2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

*Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

*Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.”*

## **2. Over de rechtspleging**

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.”*

## **3. Onderzoek van het beroep**

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het ‘algemeen principe van goede administratie’, van de zorgplicht, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november

1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2004/83/EG). De verzoekende partij betoogt verder ook dat er sprake is van machtsmisbruik.

3.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel en de repliek op de nota met opmerkingen als volgt:

*"Overwegende dat de motivatie van de aangevochten beslissing beweerd dat: " dat in een eerste tijd, de verzoeker niet aan een ziekte leidt die een reëel risico voor zijn leven en zijn fysieke integriteit meebrengt"...*

*Dat de tegenpartij beweerd dat ze eruit kan afleiden... in een tweede periode dat ... " ... bijgevolg het aangenomen is dat hij helemaal niet leidt aan een ziekte die een reëel risico van onmenselijke of vernederende behandeling meebrengt wanneer er geen enkele adequate behandeling bestaat in zijn land van afkomst.*

*De tegenpartij heeft zo verzuimt de inhoud in beschouwing te nemen van het medische document opgesteld door dokter M.(...)-G.(...) JP(...) op datum van 26.12.2012, zijnde voor het medisch bezoek op de zetel van de Dienst Vreemdelingen.*

*Dat deze onder andere de verergering van de mentale staat van de patiënt aanduidt.*

*Dat hij de nadruk legde op het feit dat het actueel gevaarlijk zou zijn de patiënt met man en macht naar zijn land van afkomst te sturen.*

*Dat hij eveneens de nadruk legde op: "hij heeft zeker een groot probleem van begrip op ieder niveau maar dit heeft de oplossing niet.*

*Dat vanaf dan men zich kan verwonderen dat de tegenpartij haar motivatie van de aangevochten beslissing heeft gebaseerd op het feit dat de verzoeker, tijdens het medisch onderzoek zich niet kon herinneren: "Betrokkene weet niet welke medicatie hij neemt..."*

*Deze motivatie houdt helemaal geen rekening met de beschrijving gedaan op datum van 26.12.2012 door de behandelende dokter die de patiënt kent...*

*Overwegende dat de tegenpartij de ernstigheid van de ziekte had erkend in haar beslissing genomen op datum van 19.01.2011.*

*Overwegende dat de consultatie op de zetel van de tegenpartij niet doorgrond werd op een punt dat ze konden besluiten tot het ontbreken of vermindering van de gezegde ernstigheid van de aangehaalde ziekte.*

*Dat degelijk in tegenstelling de behandelende dokter de raadgevende dokter van de tegenpartij had gewaarschuwd dat: " ... Ik ben telkens als ik hem zie, bijzonder triestig een verergering vast te stellen van zijn mentale staat van deze patiënt"...*

*Overwegende dat de behandelende dokter eveneens aan de raadgevende dokter van de tegenpartij het dagboek van de raadplegingen en een gespecialiseerd rapport van dokter V.(...), neuroloog in het CHU Brugmann site Horta heeft gestuurd. "*

*Overwegende dat de tegenpartij geen enkele rekening heeft gehouden, zich op een formele manier baserende op het rapport van hun raadgevende dokter, zonder geen enkele vorm van een objectieve houding tegenover het medisch document opgesteld door dokter M.(...)-G.(...) JP(...).*

*Dat de tegenpartij geen enkele rekening heeft gehouden met de mening van de behandelende dokter die gedeclareerd had, dat voor hem, het gevaarlijk zou zijn de patiënt naar zijn land van afkomst te doen terugkeren.*

*Overwegende dat de ernstigheid van de ziekte werd toegestaan tijdens de ontvankelijkheid van de aanvraag ingediend door de verzoeker.*

*Dat de tegenpartij zich onthouden heeft de beschikbaarheid en de toegang tot medische zorgen en nodige medicamenten in zijn land van afkomst te evalueren.*

*Overwegende dat dit aspect een inval zou moeten hebben op de waardering van de ernstigheid van de medische aandoening waaraan de verzoeker leidt.*

*Dat de tegenpartij in gebreke is de aangevochten beslissing te motiveren op dit precieze punt.*

*Dat voortvloeit uit de aangevochten beslissing, omdat ze gebaseerd is enkel op het medisch rapport opgesteld door de raadgevende dokter, dat ze niet voldoende gemotiveerd is want ze verzuimt rekening te houden met sommige elementen die haar ter kennis gebracht werden.*

*Overwegende dat de motivatie van de aangevochten beslissing niet adequaat is in mate dat de tegenpartij besluit dat het verworven is dat er geen enkel risico bestaat van onmenselijke behandeling.*

*Overwegende inderdaad dat ze tot een dergelijk conclusie kunnen komen zonder de mogelijkheid te onderzoeken voor een toegang tot de zorgen beschreven door de dokter van de verzoeker als zijn onmisbaar voor zijn gezondheid.*

*Dat de tegenpartij uit haar onderzoek dit aspect van twijfelachtigheid relatief aan de fysieke conditie van de verzoeker niet mocht uitsluiten want ze heeft de inhoud van verschillende medische documenten voorgelegd niet verworpen.*

*Dat voortvloeit uit wat voorafgaat dat de tegenpartij de principes aangeduid in de middelen hierboven aangeduid geschonden heeft.*

*Overwegende dat, voor het overige, de tegenpartij probeert de aangehaalde middelen door de verzoekende partij tegen te spreken alsook de ontwikkeling van de gezegde middelen...*

*Terwijl dat:*

*De verzoeker heeft voldoende uitgelegd dat de tegenpartij ontbroken heeft aan een verplichte motivatie van een administratieve beslissing.*

*Overwegende dat de verzoekende partij alle opgehaalde en ontwikkelde middelen bevestigd in haar inleidend beroep."*

3.1.2. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing worden de feitelijke overwegingen weergegeven. Er wordt ook uitdrukkelijk verwezen naar de juridische grondslag, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

#### **"§ 1**

*De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.*

*De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.*

*Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn*

*gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."*

In de bestreden beslissing wordt ook gewezen op het verslag van de ambtenaar-geneesheer. De gemachtigde van de staatssecretaris stelt dat uit dit verslag blijkt dat de verzoekende partij niet lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van de verzoekende partij, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft. Dit verslag maakt integraal deel uit van de bestreden beslissing. De motivering in het verslag moet dus eveneens voldoen aan de motiveringsplicht, die op de bestuurshandelingen rust.

De ambtenaar-geneesheer bracht op 14 maart 2013 volgend advies uit met betrekking tot de verzoekende partij:

*"Graag kom ik terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 14/09/2010.*

*Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:*

- Medisch attest (d.d. 7/9/2010) ingevuld door dr. V.(...) G.(...), psychiater, waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan slapeloosheid, depressie, posttraumatische stress-stoornis (PTSD), migraine e.d. Dit alles wordt behandeld met slaapmedicatie en wekelijkse psychotherapie.*

*Tijdens een consultatie op de Dienst Vreemdelingenzaken op 15/01/2013 kon het volgende worden vastgesteld:*

*Bijkomende documenten die werden aangeboden:*

- Verslag (11/04/2012) van een consult bij dr. V.(...), neuroloog, omwille van concentratiestoornissen waaruit blijkt dat betrokkene een depressie heeft;*
- Afschrift uit het elektronisch medisch dossier met een historiek van de medicatie en enkele consulten bij de huisarts. Er zijn enkel een acute infectie, hoofdpijn en maagklachten te vermelden. Betrokkene werd hiervoor behandeld;*
- Attest (26/12/2012) opgemaakt door dr. M.(...)-G.(...), huisarts, waaruit blijkt dat betrokkene niet met macht naar zijn thuisland gestuurd kan worden maar wel gedwongen zou moeten worden om zich te laten verzorgen in een hospitaal. Er worden geen concrete medische elementen vermeld.*

*Huidige symptomatologie:*

*De betrokkene vermeldt een geheugenprobleem en het feit dat hij enkel brood eet. Hij zou een hele reeks consulten nog te plannen hebben, bij de psychiater, bij de abdominale chirurg, bij de dermatoloog, bij de internist. Geen concrete data noch concrete duiding over welke problematiek het gaat. Betrokkene geeft een neerslachtige indruk.*

*Huidige behandeling:*

*Betrokkene weet niet welke medicatie hij neemt. Het is niet duidelijk of er weldegelijk een onderhoudstherapie is.*

*Op basis van de medische stukken in het dossier en de bevindingen tijdens de consultatie kunnen we weerhouden dat deze 38-jarige man niet ernstig ziek is maar wel neerslachtig overkomt.*

*Op basis van het overzicht van consultaties bij de huisarts en het consult bij de neuroloog blijkt dat er geen onderhoudstherapie is en de vermelde behandelingen enkel acute mineure aandoeningen betreft waarvoor betrokkene werd behandeld.*

*Er wordt zowel door de huisarts als door betrokkene gesproken over te plannen consultaties maar geen van beide duidt een medische problematiek die een dergelijke specialistische consultatie noodzakelijk zou kunnen maken. Het is ook onduidelijk waarom er, indien zij het nodig achten, gewacht zou worden en er geen afspraken voor consultaties gemaakt worden.*

*Op basis van dit dossier en de consultatie kunnen we geen aandoening noch een behandeling weerhouden. Er is dan ook geen medisch risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene.*

*Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.*

*Conclusie:*

*Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door*

*artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)*

*Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.*

*Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.*

*Derhalve is er medisch gezien dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."*

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ook op dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij betoogt dat er een schending zou zijn van de formele motiveringsplicht doordat er geen onderzoek heeft plaatsgevonden naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de behandeling in het land van herkomst. De Raad stelt echter vast dat in het verslag van de ambtenaar-geneesheer geen aandoening of enige behandeling wordt weerhouden. De ambtenaar-geneesheer stelt met andere woorden dat de verzoekende partij geen noodzakelijke behandelingen dient te volgen, waardoor er geen nood is om de toegankelijkheid en beschikbaarheid van een behandeling in Nigeria te onderzoeken.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

3.1.2.1. Waar de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt *in casu* eveneens nazicht in van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, daar dit de juridische basis vormt van de bestreden beslissing en de verzoekende partij ook de schending van dit artikel opwerpt.

Aldus blijkt uit het bepaalde in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dat de beoordeling van het in artikel 9ter, §1 vermelde risico toekomt aan de ambtenaar-geneesheer die door de minister c.q. staatssecretaris is aangesteld en dat de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris de aanvraag ongegrond verklaart indien de ambtenaar-geneesheer in een advies vaststelt dat de ziekte niet beantwoordt aan een ziekte, zoals voorzien in artikel 9ter, § 1 die aanleiding kan geven tot het toekennen van een verblijfsmachtiging om medische redenen.

Uit het bepaalde in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt dan ook dat het advies van de ambtenaar-geneesheer waarin deze vaststelt dat de ziekte niet beantwoordt aan een ziekte zoals

voorzien in artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet, beslissend is voor het ongegrond verklaren van de betreffende aanvraag om machtiging tot verblijf.

In het advies stelt de ambtenaar-geneesheer dat hij op basis van het dossier en de consultatie met de verzoekende partij noch een aandoening, noch een behandeling kan weerhouden. De ambtenaar-geneesheer weerhoudt dat de verzoekende partij niet ernstig ziek is, maar wel neerslachtig overkomt. Op basis van de medische gegevens stelt de ambtenaar-geneesheer dat de verzoekende partij kan reizen en dat er geen nood is aan mantelzorg om medische redenen.

De verzoekende partij stelt echter dat er geen rekening werd gehouden met wat werd geschreven in het de brief d.d. 26 december 2012 door huisarts M.G. In de synthesememorie wordt gesteld dat deze arts de verzoekende partij al een tijdje behandelt en van mening is dat zij niet kan terug worden gestuurd naar haar land van herkomst. Deze arts zou ook hebben vastgesteld dat de verzoekende partij bij elke consultatie een verergering van de mentale staat van de verzoekende partij vaststelt. De verzoekende partij betoogt verder dat in de beslissing van 19 januari 2011 waarbij de aanvraag ontvankelijk werd verklaard, de gemachtigde van de staatssecretaris de ernst van de aandoening heeft erkend. De verzoekende partij stelt dat de consultatie door de ambtenaar-geneesheer "*niet doorgond werd op een punt*" dat kon besloten worden tot het ontbreken of een vermindering van de eerder erkende ernst van de aandoening. De verzoekende partij haalt ook aan dat er geen motieven omtrent de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de behandeling in het land van herkomst te vinden zijn in de bestreden beslissing of in het advies.

Voor zover de verzoekende partij het niet eens is met het advies van de ambtenaar-geneesheer en verwijst naar de medische stukken die zij heeft neergelegd, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad zich niet in de plaats kan stellen van het bestuur. De Raad kan in dit verband slechts benadrukken dat het hem, als annulatierechter, niet toekomt om de medische evaluatie van de ambtenaar-geneesheer over te doen (cf. RvS 15 januari 2014, nr. 10.218 (c)). De Raad benadrukt verder ook dat het gegeven dat het advies van de ambtenaar-geneesheer niet geheel in overeenstemming is met het de neergelegde standaard medisch getuigschriften en dat de verzoekende partij het niet eens is met de beoordeling door de ambtenaar-geneesheer, op zich niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Wanneer een verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt afgewezen, is dit immers veelal het geval omdat het advies van de ambtenaar-geneesheer inhoudelijk anders is dan de door de verzoekende partij ter ondersteuning van haar aanvraag neergelegde medische attesten (RvS 31 mei 2011, nr. 213.594).

De verzoekende partij kan niet dienstig voorhouden dat de ambtenaar-geneesheer geen rekening heeft gehouden met de medische verslagen van 26 december 2012 en van 11 april 2012. Deze verslagen worden opgesomd in het advies van de ambtenaar-geneesheer en worden kort samengevat. Tevens gaat de verzoekende partij eraan voorbij dat de ambtenaar-geneesheer haar persoonlijk heeft onderzocht en mede op basis van de vaststellingen die hij heeft gedaan tijdens deze consultatie tot de conclusie komt dat de verzoekende partij niet ernstig ziek is. De ambtenaar-geneesheer geeft enkel weer dat de verzoekende partij een neerslachtige indruk geeft. Bovendien blijkt uit een simpele lezing van het advies dat de ambtenaar-geneesheer wel degelijk een antwoord formuleert op de beweringen in de voorgelegde medische stukken. Zo wordt er immers gesteld dat er sprake is van meerdere afspraken met meerdere specialisten, maar stelt de ambtenaar-geneesheer vast dat er geen medische problematiek wordt geduid die een dergelijke specialistische consultatie noodzakelijk zou maken. Daarnaast vraagt de ambtenaar-geneesheer zich af waarom er gewacht zou worden met deze consultaties en er geen concrete afspraken worden gemaakt. De verzoekende partij betwist of weerlegt deze motieven niet door te blijven wijzen op wat wordt gesteld in de medische stukken en vol te houden dat haar aandoening verergert. De verzoekende partij kan dus niet gevolgd worden waar zij stelt dat er geen rekening werd gehouden met de inhoud van de neergelegde medische stukken. Het feit dat de ambtenaar-geneesheer het niet eens is met deze inhoud, kan – zoals eerder gesteld – op zich niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De verzoekende partij gaat immers niet verder in op de motieven van de ambtenaar-geneesheer en toont bijgevolg niet aan dat de vaststellingen en de conclusies van de ambtenaar-geneesheer kennelijk onredelijk zijn.

Waar de verzoekende partij stelt dat de ernst van de aandoening reeds werd erkend in de ontvankelijkheidsbeslissing van 19 januari 2011, wijst de Raad op het volgende. Op het ogenblik van het indienen van de aanvraag om machtiging tot verblijf, luidde artikel 9ter van de Vreemdelingenwet als volgt:

*“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.*

*De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :*

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.*

*§ 2. De in § 1 vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.*

*De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.*

*§ 3. De minister of zijn gemachtigde verklaart de ingeroepen elementen onontvankelijk in de gevallen opgesomd in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.*

*§ 4. De bedoelde vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.”*

Bij het nemen van de ontvankelijkheidsbeslissing op 19 januari 2011 was artikel 9ter gewijzigd, en was er een §3 ingevoerd dat als volgt luidde:

*“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :*

*1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;*

*2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonst op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorziet in § 2, derde lid, niet bevat;*

*3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;*

*4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”*

Uit artikel 9ter, §3 van de Vreemdelingenwet blijkt dat indien de aanvraag wordt ingediend per aangetekende brief bij de minister, deze aanvraag het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling bevat, de vreemdeling zijn identiteit aantoonst zoals bepaald in artikel 9ter, §2, van de Vreemdelingenwet, er een standaard medisch getuigschrift wordt voorgelegd dat aan alle voorwaarden voldoet en het niet gaat om eerder ingeroepen elementen, de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag ontvankelijk verklaart. In deze bepaling kan niet worden gelezen dat een ambtenaar-geneesheer al een beoordeling moet doen van de ingeroepen elementen, vooraleer de aanvraag

ontvankelijk kan worden verklaard. Deze voorwaarde werd pas bij de wet van 8 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aan artikel 9ter van de Vreemdelingenwet toegevoegd. Op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze nieuwe ontvankelijkheidsvoorwaarde was de aanvraag van de verzoekende partij echter al ontvankelijk verklaard. Er blijkt bijgevolg niet dat uit de ontvankelijkheidsbeslissing van 19 januari 2011 kan worden afgeleid dat er op dat ogenblik sprake is van een ernstige ziekte. Dit blijkt ook geenszins uit de bewoordingen van deze beslissing. In de beslissing van 19 januari 2011 wordt louter aan de verzoekende partij medegedeeld dat haar aanvraag ontvankelijk werd bevonden. Verdere motieven aangaande de aanvraag zelf worden niet vermeld.

Voor zover de verzoekende partij dus van oordeel is dat de consultatie door de ambtenaar-geneesheer niet afdoende is om te kunnen stellen dat de eerder aanvaarde ernst van de aandoening van de verzoekende partij ontbreekt of verminderd is, kan zij niet gevolgd worden. Er heeft geen eerdere beoordeling van de ernst van de aandoening plaatsgevonden, laat staan dat er voor de bestreden beslissing reeds het bestaan van een ernstige aandoening werd aanvaard.

De verzoekende partij stelt nog dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, nu niet wordt nagegaan of er een reëel risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst wanneer de noodzakelijke behandeling aldaar niet toegankelijk en beschikbaar is. De verzoekende partij gaat met deze kritiek echter voorbij aan het feit dat de ambtenaar-geneesheer geen aandoening en dus bijgevolg ook geen noodzakelijke behandeling heeft weerhouden in zijn verslag. Als de ambtenaar-geneesheer stelt dat er geen aandoening of behandeling wordt weerhouden, is het niet kennelijk onredelijk dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van deze niet-weerhouden behandeling in het land van herkomst niet dient te worden onderzocht. Zo wordt er in het verslag duidelijk gesteld dat de verzoekende partij niet lijdt aan een ernstige ziekte, doch neerslachtig is. De ambtenaar-geneesheer stelt verder dat uit de neergelegde medische documenten niet blijkt dat de voorgeschreven psychotherapeutische behandeling ook daadwerkelijk plaatsvindt en de verzoekende partij kan zelf niet zeggen welke medicijnen zij inneemt. De verzoekende partij betwist, noch weerlegt deze motieven. Zij betoogt enkel dat in de brief van 26 december 2012 wordt gesteld dat *“hij heeft zeker een groot probleem van begrip op ieder niveau”* en dat zij dus vragen heeft bij de vaststelling dat zij niet kon antwoorden op de vraag naar de in te nemen medicijnen. De verzoekende partij houdt bij haar kritiek geen rekening bij het feit dat uit niets blijkt dat de ambtenaar-geneesheer geen rekening heeft gehouden met de voorgelegde standaard medische getuigschriften en wat daarin wordt beschreven. Door louter de vaststellingen van een medisch document te herhalen, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de ambtenaar-geneesheer geen rekening heeft gehouden met deze elementen en toont zij niet dat er aanwijzingen bestaan die stellen dat het kennelijk onredelijk is van de ambtenaar-geneesheer om geen aandoening en geen behandeling te weerhouden.

De verzoekende partij toont niet aan dat de ambtenaar-geneesheer op basis van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht *juncto* artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

3.1.2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met de voorgaande bespreking. Dit onderdeel is ongegrond.

3.1.2.3. Waar de verzoekende partij de schending van artikel 3 van het EVRM en van de richtlijn 2004/83/EG in het hoofd van haar middel aanvoert, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat de Raad van State heeft geoordeeld dat het louter verwijzen naar een aantal grondwettelijke en internationaalrechtelijke bepalingen of die enkel citeren, en zich bovendien beperken tot een aantal algemene beschouwingen zonder die op enigerlei wijze te betrekken op de bestreden beslissing, geen ontvankelijk middel uitmaakt (RvS 3 november 1997, 69.314). Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder *“middel”* in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: *“de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden”* (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618). Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is.

De verzoekende partij beperkt zich in de synthesesamenvatting tot het aanhalen van de schending van artikel 3 van het EVRM en van de richtlijn 2004/83/EG. Deze handelwijze voldoet niet aan de voornoemde vereiste dat, om van een middel te spreken, de wijze moet worden omschreven waarop de aangevoerde rechtsregel is geschonden door de bestreden beslissing. Tevens dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij ook nalaat om het aangehaalde machtsmisbruik verder *in concreto* uiteen te zetten. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

3.1.2.4. De verzoekende partij voert verder nog de schending aan van het algemeen principe van goede administratie. De Raad dient echter vast te stellen dat dit principe niet bestaat. Bovendien heeft de verzoekende partij nagelaten deze schending concreet uiteen te zetten. Bijgevolg is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

3.1.2.5. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel ontwikkeld ten aanzien van de bestreden beslissing.

#### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

#### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

M. RYCKASEYS